

عنوان مقاله:

تجربه زیسته زنان شهر شهریار از تک فرزندی با تاکید بر چرایی و پیامدهای آن

محل انتشار:

دو فصلنامه نامه انجمن جمعیت شناسی، دوره 11، شماره 21 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 40

نویسندگان:

حجیه بی بی رازقی نصرآباد - دانشیار جمعیت شناسی، موسسه مطالعات و مدیریت جامع و تخصصی جمعیت کشور

زینب حسینی - کارشناسی ارشد جمعیت شناسی

محمد تقی شیخی - استاد جامعه شناسی، دانشگاه الزهرا

خلاصه مقاله:

هدف این تحقیق شناسایی تجربه زیسته زنان از تک فرزندی با تاکید بر چرایی و پیامدهای تک فرزندی است. مطالعه از نوع کیفی است و داده ها از طریق مصاحبه عمیق با ۲۰ نفر از زنان دارای یک فرزند بالای ۵ ساله شهر شهریار در سال ۱۳۹۵ جمع آوری شد. یافته ها نشان داد تجربه تک فرزندی مترادف با فرایندی برای تعادل بخشی بین حوزه فردی نظیر شرایط روحی- جسمی مادر و فرزند؛ حوزه خانوادگی نظیر موقعیت مالی خانواده و روابط با همسر؛ حوزه های اجتماعی، احساس فقدان حمایت های خانوادگی و اجتماعی، مشکلات ترکیب کار و خانه و فرزندآوری، پیشگیری از خطرات و آسیب های اجتماعی، احساس فقدان حمایت های خانوادگی و اجتماعی، مشکلات ترکیب کار و خانه و تغییرات نگرشی به سمت اهداف و ارزش فرزندآوری است. با وجود مزایایی نظیر فراهم کردن امکانات بیشتر برای فرزند، داشتن وقت بیشتر مادر و کمتر بودن بحث و جدل در خانواده، تک فرزندی، تجربه مطلوبی برای افراد نبوده و تک فرزندی الگوی مناسبی برای خانواده های ایرانی نمی دانستند. بسیاری از آن ها مهارت های کمتر فرزند در حل مسئله، تاب آوری کمتر، استقلال و یا وابستگی مفرط، فردگرایی، خودخواهی، حسادت، کمرویی، منزوی بودن فرزند و ترس از تنها شدن زودرس والدین در سنین میانسالی و سالخوردگی و خالی شدن فضای خانواده را به عنوان پیامدهای منفی تک فرزندی می دانستند.

کلمات کلیدی:

باروری پایین، تک فرزندی، تاخیر در فرزندآوری، پیامدهای تک فرزندی، تجربه زیسته، زنان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1423885>

